Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B** **SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 2002/91/ES**

zo 16. decembra 2002

o energetickej hospodárnosti budov

(Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 65)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 z 22. októbra 2008	L 311	1	21.11.2008

▼B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 2002/91/ES

zo 16. decembra 2002

o energetickej hospodárnosti budov

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ([3]),

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ([4]),

keďže:

(1) Článok 6 zmluvy vyžaduje, aby sa požiadavky ochrany životného prostredia zahrnuli do definície a vykonávania politík a činností spoločenstva.

(2) Prírodné zdroje, na ktorých úsporné a racionálne využívanie sa odvoláva článok 174 zmluvy, zahŕňajú ropné produkty, zemný plyn a tuhé palivá, ktoré sú základnými zdrojmi energie a zároveň aj hlavnými zdrojmi emisií oxidu uhličitého.

(3) Vyššia energetická efektívnosť tvorí dôležitú súčasť súboru postupov a opatrení, ktoré majú dodržiavať Kjótsky protokol a mali by sa objaviť v každom súbore postupov, aby sa splnili ďalšie záväzky.

(4) Riadenie požadovaných dodávok energie je dôležitým nástrojom umožňujúcim spoločenstvu ovplyvňovať celosvetový trh s energiou a teda bezpečnosť zásobovania energiou zo strednodobého a dlhodobého hľadiska.

(5) Vo svojich záveroch z 30. mája 2000 a 5. decembra 2000 Rada schválila akčný plán spoločenstva o energetickej efektívnosti a požadovaných osobitných opatreniach v sektore stavebníctva.

(6) Sektor bytových budov a terciárny sektor, ktorého hlavnú časť tvoria budovy, zodpovedá za viac než 40 % konečnej spotreby energie v spoločenstve a narastá trend smerujúci k zvyšovaniu ich spotreby energie a teda aj nimi spôsobených emisií oxidu uhličitého.

(7) Smernica Rady 93/76/EHS z 13. septembra 1993 na obmedzenie emisií oxidu uhličitého zlepšením energetickej účinnosti (SAVE) ([5]), ktorá vyžaduje, aby členské štáty pripravili a uskutočnili programy v oblasti energetickej efektívnosti v sektore stavebníctva a informovali o nich, začína teraz ukazovať niektoré dôležité výhody. Je potrebné, aby doplňujúci právny nástroj stanovil konkrétnejšie činnosti s úmyslom dosia-

([1]) Ú. v. ES C 213 E, 31.7.2001, s. 266, a Ú. v. ES C 203 E, 27.8.2002, s. 69.
([2]) Ú. v. ES C 36, 8.2.2002, s. 20.
([3]) Ú. v. ES C 107, 3.5.2002, s. 76.
([4]) Stanovisko Európskeho parlamentu zo 6. februára 2002 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady zo 7. júna 2002 (Ú. v. ES C 197, 20.8.2002, s. 6) a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 10. októbra 2002 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([5]) Ú. v. ES L 237, 22.9.1993, s. 28.

▼B

hnuť veľký nerealizovaný potenciál pre úspory energie a znížiť veľké rozdiely medzi výsledkami členských štátov v tomto sektore.

(8) Smernica Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky ([1]) vyžaduje, aby sa stavebné práce zahrňujúce aj inštaláciu vykurovania, chladenia a vetrania projektovali a realizovali tak, aby množstvo potrebnej energie bolo nízke so zreteľom na klimatické podmienky lokality a nájomníkov.

(9) Opatrenia na ďalšie zlepšenie energetickej hospodárnosti budov by mali brať do úvahy klimatické a miestne podmienky, ako aj vnútorné prostredie budov a efektívnosť vynaložených nákladov,. nemali by byť v rozpore s ostatnými základnými požiadavkami týkajúcimi sa budov ako je prístupnosť, úspornosť a zamýšľané využitie budovy.

(10) Energetická hospodárnosť budov by sa mala vypočítať podľa metodiky, ktorá sa môže líšiť na regionálnej úrovni, čo zahŕňa okrem tepelnej ochrany aj ostatné faktory, ktoré majú stále dôležitejšiu a dôležitejšiu úlohu, ako sú vykurovacie a klimatizačné inštalácie, uplatňovanie obnoviteľných zdrojov energie a návrh budov. Spoločný prístup kvalifikovaných a/alebo akreditovaných odborníkov, ktorých nezávislosť sa má zaručiť na základe objektívnych kritérií, k tomuto procesu, prispeje k vytvoreniu platformy pre snahy členských štátov na úspory energie v sektore stavebníctva a zavedie transparentnosť pre perspektívnych vlastníkov alebo užívateľov s ohľadom na energetickú hospodárnosť na trhu s nehnuteľnosťami spoločnosti.

(11) Komisia zamýšľa ďalej rozvíjať normy ako sú EN 832 a prEN 13790, pričom sa uvažuje aj o klimatizačných systémoch a osvetlení.

(12) Budovy budú mať dopad na dlhodobú spotrebu energie a nové budovy by preto mali spĺňať minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť prispôsobenú miestnym klimatickým podmienkam. Najlepšie skúsenosti by v tomto ohľade mali potvrdiť optimálne využívanie faktorov dôležitých na zlepšenie energetickej hospodárnosti. Keďže ešte nie sú preskúmané všetky možnosti využívania alternatívnych systémov zásobovania energiou, mala by sa zvážiť technická, environmentálna a ekonomická realizovateľnosť alternatívnych systémov zásobovania energiou; toto môže uskutočniť členský štát v štúdii, v ktorej sa vytvorí zoznam opatrení na zachovanie energie pre podmienky priemerného miestneho trhu, spĺňajúc kritériá hospodárnosti. Skôr než začne výstavba, môžu sa požadovať osobitné štúdie, či je opatrenie alebo či sú opatrenia realizovateľné.

(13) Významná obnova existujúcich budov väčšieho rozsahu by sa mala považovať za príležitosť prijať hospodárne opatrenia na zvýšenie energetickej hospodárnosti. Významná obnova nastáva napríklad vtedy, ak celkové náklady na obnovu budovy a/alebo náklady súvisiace s energetickými inštaláciami ako je vykurovanie, dodávka teplej vody, klimatizácia, vetranie a osvetlenie prekročia 25 % hodnoty budovy bez hodnoty pôdy, na ktorej stojí budova alebo náklady, alebo keď sa obnovuje viac než 25 % budovy.

(14) Zlepšenie celkovej energetickej hospodárnosti existujúcej budovy však nemusí nevyhnutne znamenať celkovú obnovu budovy, ale mohla by sa obmedziť na tie časti, ktoré sú najdôležitejšie

([1]) Ú. v. ES L 40, 11.2.1989, s. 12. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 93/68/EHS (Ú. v. ES L 220, 30.8.1993, s. 1).

▼B

z hľadiska energetickej hospodárnosti budovy a je finančne výhodná.

(15) Požiadavky na obnovu existujúcich budov by nemali byť nezlučiteľné so zamýšľanou funkciou, kvalitou a charakterom budovy. Dodatočné náklady pri takejto obnove by sa mali vrátiť pomocou dosiahnutých úspor energie počas primeraného časového obdobia súvisiaceho s očakávanou technickou životnosťou investície.

(16) Proces sa môže podporiť programami na uľahčenie rovnakého prístupu k zlepšenej energetickej hospodárnosti na základe dohôd medzi organizáciami zainteresovaných strán a orgánom menovaným členskými štátmi; vykonávajú ho spoločnosti pôsobiace v oblasti energetických služieb, ktoré súhlasia so záväzkom, že vykonajú určené investície. Členské štáty by mali dohliadať na prijaté schémy a sledovať ich, čo by tiež uľahčilo využívanie motivačných systémov. Certifikácia by mala v maximálnej možnej miere opisovať skutočnú situáciu v oblasti energetickej hospodárnosti budovy a môže sa teda aj prehodnocovať. Budovy verejných inštitúcií a budovy často navštevované verejnosťou by mali byť príkladom pri zohľadňovaní environmentálnych a energetických úvah, a preto by mali pravidelne podliehať energetickej certifikácii. Šírenie týchto informácií o energetickej hospodárnosti na verejnosti by sa malo zlepšiť tým, že sa jasne zverejnia osvedčenia o energetickej hospodárnosti. Okrem toho, zverejnenie úradne odporúčaných teplôt vnútorného vzduchu spolu so skutočne nameranými hodnotami by malo odrádzať od zneužívania vykurovacích, klimatizačných a vetracích systémov. Toto by malo prispieť k tomu, aby sa zbytočne nemíňala energia a aby sa vytvorili pohodlné podmienky vo vnútornom prostredí (tepelná pohoda) vo vzťahu k vonkajšej teplote.

(17) členské štáty môžu používať ďalšie prostriedky, nestanovené v tejto smernici, na podporu zlepšenia energetickej hospodárnosti. Členské štáty by mali podporovať dobrý energetický manažment, berúc do úvahy intenzitu využívania budov;

(18) Za posledné roky sa zvýšil počet klimatizačných systémov v juhoeurópskych krajinách. Toto vytvára pozoruhodné problémy v odberových špičkách, zvyšujúc náklady na elektrickú energiu a narušujúc energetickú rovnováhu v týchto krajinách. Stratégiám, ktoré zvyšujú tepelnú hospodárnosť budov počas letného obdobia, by sa mala dať priorita. Na tento účel by sa mali ďalej rozvíjať pasívne chladiace techniky, najmä tie, ktoré zlepšujú podmienky vo vnútornom prostredí a mikroklímu okolo budov.

(19) Pravidelná údržba kotlov a klimatizačných systémov kvalifikovanými pracovníkmi prispieva k zachovaniu ich správneho nastavenia v súlade so špecifikáciou výrobku, a týmto spôsobom zabezpečí optimálnu hospodárnosť z hľadiska životného prostredia, bezpečnosti a energie. Je vhodné urobiť nezávislé hodnotenie celkového vykurovacieho systému vždy, keď by sa mohlo uvažovať o náhrade založenej na finančnej výhodnosti.

(20) Náklady na vykurovanie, klimatizáciu a teplú vodu stanovené proporčne ku skutočnej spotrebe a účtované obyvateľom budov by mali prispieť k úsporám energie v sektore bytových domov. Obyvatelia by mali vedieť regulovať svoju vlastnú spotrebu tepla a teplej vody, pokiaľ sú tieto opatrenia hospodárne.

(21) V súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 zmluvy, základné zásady určujúce systém požiadaviek na energetickú hospodárnosť a jej ciele by sa mali stanoviť na úrovni spoločenstva, no podrobné vykonávanie by sa malo nechať na členské štáty, umožniac tak každému členskému štátu zvoliť si režim, ktorý najlepšie korešponduje s jeho danou situáciou. Táto smernica sa obmedzuje na minimum požadované na to, aby sa dosiahli tieto ciele, a nejde nad rámec toho, čo je potrebné na tento účel.

▼B

(22) Malo by sa prijať opatrenie pre možnosť rýchleho prispôsobenia metodiky výpočtu a členské štáty pravidelne hodnotiace minimálne požiadavky v oblasti energetickej hospodárnosti budov zohľadňujúce technický pokrok by mali, okrem iného, brať do úvahy izolačné vlastnosti (alebo kvalitu) stavebného materiálu a ďalšie trendy v normalizácii.

(23) Opatrenia nevyhnutné na uplatňovanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ([1]),

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Cieľ

Cieľom tejto smernice je podporovať lepšiu energetickú hospodárnosť budov v spoločenstve berúc do úvahy vonkajšie klimatické a miestne podmienky ako aj požiadavky na teplotu vnútorného prostredia a na hospodárnosť.

Táto smernica stanovuje požiadavky v súvislosti:

a) so všeobecným rámcom pre metodiku výpočtu integrovanej energetickej hospodárnosti budov;

b) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť nových budov;

c) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť veľkých existujúcich budov, ktoré sa významne obnovujú;

d) s energetickou certifikáciou; a

e) s pravidelnou kontrolou kotlov a klimatizačných systémov v budovách a okrem toho s hodnotením vykurovacích zariadení, v ktorých sú kotly staršie než 15 rokov.

Článok 2

Definície

Na účel tejto smernice platia tieto definície:

1. „budova“: zastrešená stavba s múrmi, v ktorej sa používa energia na úpravu vnútorného prostredia; budova sa môže vzťahovať na budovu ako celok alebo jej časti, ktoré boli naprojektované alebo zmenené na samostatné používanie;

2. „energetická hospodárnosť budovy“: množstvo skutočne spotrebovanej alebo odhadnutej energie na splnenie rôznych potrieb súvisiacich s normalizovaným používaním budovy, ktoré môže zahŕňať, okrem iného, vykurovanie, prípravu teplej vody, chladenie, vetranie a osvetlenie. Toto množstvo sa odrazí v jednom alebo viacerých vypočítaných číselných ukazovateľoch, berúc do úvahy tepelnú ochranu, technické a inštalačné charakteristiky, projekt a polohu v súvislosti s klimatickými aspektmi, slnečné žiarenie a vplyv susedných stavieb, vlastnej výroby energie a ostatné faktory vrátane vnútorného prostredia, ktoré ovplyvňujú potrebu energie;

3. „osvedčenie o energetickej hospodárnosti budovy“: osvedčenie uznávané členským štátom alebo na to určenou právnickou osobou, ktoré obsahuje energetickú hospodárnosť budovy vypočítanú podľa metodiky založenej na všeobecnom rámci uvedenom v prílohe;

([1]) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

4. „teplárne“ (kombinácia tepla a energie): simultánna premena primárnych palív na mechanickú alebo elektrickú alebo tepelnú energiu, spĺňajúc určité kritériá kvality energetickej účinnosti;

5. „klimatizačný systém“: kombinácia všetkých zložiek potrebných na zabezpečenie formy úpravy vzduchu, v ktorej sa kontroluje alebo znižuje teplota, je možná v kombinácii s kontrolou vetrania, vlhkosti a čistoty vzduchu;

6. „kotol“: kombinácia kotla a horáka navrhnutá na prenos tepla uvoľneného z horenia do vody;

7. „účinný stanovený výkon“ (vyjadrený v kW): maximálny tepelný výkon stanovený a zaručený výrobcom, ako výkon, ktorý sa dosiahne počas súvislej prevádzky pri dodržiavaní úžitkovej hospodárnosti uvedenej výrobcom;

8. „tepelné čerpadlo“: prístroj alebo zariadenie, ktoré odoberá teplo za nízkej teploty zo vzduchu, vody alebo pôdy a dodáva teplo do budovy.

Článok 3

Prijatie metodiky

▼M1

Členské štáty uplatnia na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni metodiku výpočtu energetickej hospodárnosti budov na základe všeobecného rámca stanoveného v prílohe k tejto smernici. Komisia prispôsobí body 1 a 2 prílohy technickému pokroku so zreteľom na štandardy alebo normy uplatňované podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 14 ods. 2.

▼B

Táto metodika sa stanoví na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni.

Energetická hospodárnosť budovy sa vyjadrí transparentne a môže zahŕňať ukazovateľ emisií CO_2.

Článok 4

Stanovenie požiadaviek na energetickú hospodárnosť

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť pre budovy podľa metodiky uvedenej v článku 3. Pri stanovovaní požiadaviek členské štáty môžu rozlišovať medzi novými a existujúcimi budovami a medzi rôznymi kategóriami budov. Tieto požiadavky majú brať do úvahy všeobecné podmienky vnútorného prostredia, aby sa vylúčili možné negatívne účinky ako napríklad neprimerané vetranie, ako aj miestne podmienky, navrhovaná funkcia a vek budovy. Tieto požiadavky sa prehodnocujú v pravidelných intervaloch, ktoré by nemali byť dlhšie než päť rokov a podľa potreby sa aktualizujú, aby odrážali technický pokrok v sektore stavebníctva.

2. Požiadavky na energetickú hospodárnosť sa uplatnia v súlade s článkami 5 a 6.

3. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že nestanovia alebo neuplatnia požiadavky uvedené v odseku 1 pre tieto kategórie budov:

— budovy a pamätníky úradne chránené ako súčasť označeného prostredia alebo kvôli svojej osobitnej architektonickej alebo historickej hodnote, keď by dodržiavanie požiadaviek neprijateľne zmenilo ich charakter alebo vzhľad,

▼B

— budovy používané ako miesta na bohoslužby a na náboženské podujatia,

— dočasné budovy s plánovanou dobou používania dva roky alebo menej, priemyselné stavby, dielne a nebytové poľnohospodárske budovy s nízkou spotrebou energie a nebytové poľnohospodárske budovy, ktoré používa sektor zahrnutý do vnútroštátnej sektorovej dohody o energetickej hospodárnosti,

— bytové domy, ktoré sa využívajú menej než štyri mesiace do roka,

— samostatne stojace budovy s celkovou úžitkovou plochou menšou než 50 m^2.

Článok 5

Nové budovy

Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nové budovy spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť uvedené v článku 4.

Pre nové budovy s celkovou úžitkovou plochou nad 1 000 m^2 členské štáty zabezpečia, aby sa technická, environmentálna a hospodárna realizovateľnosť alternatívnych systémov, ako sú:

— decentralizované systémy dodávky energie založené na obnoviteľnej energii,

— teplárne,

— diaľkové alebo blokové vykurovanie alebo chladenie, ak je k dispozícii,

— tepelné čerpadlá za určitých podmienok,

zvážila a vzala do úvahy skôr, než sa začne s výstavbou.

Článok 6

Existujúce budovy

Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa energetická hospodárnosť významne obnovovaných budov s celkovou úžitkovou plochou nad 1 000 m^2 zlepšila tak, aby spĺňali minimálne požiadavky, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky realizovať. Členské štáty odvodia tieto minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť na základe požiadaviek na energetickú hospodárnosť stanovených pre budovy v súlade s článkom 4. Požiadavky sa môžu stanoviť pre obnovované budovy ako celok alebo pre obnovované systémy alebo časti, ak sú súčasťou obnovy, ktorá sa uskutoční v rámci stanoveného časového obdobia s vyššie uvedeným cieľom zlepšiť celkovú energetickú hospodárnosť budovy.

Článok 7

Osvedčenie o energetickej hospodárnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa vtedy, keď sa budovy postavia, predajú alebo prenájmu, dal osvedčenie o energetickej hospodárnosti k dispozícii vlastníkovi alebo aby ho vlastník dal k dispozícii kupujúcemu alebo nájomníkovi. Osvedčenie má platiť najviac 10 rokov.

Certifikácia bytov alebo jednotiek projektovaných na samostatné používanie v bytových domoch môže byť založená na:

— spoločnej certifikácii celého bytového domu so spoločným systémom vykurovania alebo

▼B

— hodnotení iného podobného bytu v tom istom bytovom dome.

Členské štáty neuplatňujú tento odsek na kategórie uvedené v článku 4 ods. 3

2. Osvedčenie o energetickej hospodárnosti budov má obsahovať referenčné hodnoty ako sú súčasné právne normy a štandardy, aby sa umožnilo spotrebiteľom porovnať a posúdiť energetickú hospodárnosť budovy. K osvedčeniu sa doložia odporúčania pre finančne výhodné zlepšenie energetickej hospodárnosti.

Cieľ osvedčenia sa má obmedziť na poskytnutie informácií a o všetkých ďalších účinkoch týchto osvedčení, pokiaľ ide o právne konanie alebo iné, sa rozhodne v súlade s vnútroštátnymi predpismi.

3. Členské štáty prijmú opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa osvedčenie o energetickej hospodárnosti, nie staršie ako desať rokov, umiestnilo na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v budovách s celkovou úžitkovou plochou nad 1 000 m^2, v ktorej sídlia verejné orgány a inštitúcie poskytujúce verejné služby veľkému počtu občanov a preto ich občania často navštevujú.

Môže sa tiež na viditeľnom mieste vystaviť rozsah odporúčaných a skutočných vnútorných a, ak je to vhodné, aj ďalších dôležitých klimatických faktorov.

Článok 8

Kontrola kotlov

So zreteľom na znižovanie spotreby energie a obmedzenie emisií oxidu uhličitého členské štáty urobia jednu z týchto dvoch vecí:

a) stanovia opatrenia potrebné na ustanovenie pravidelnej kontroly kotlov, v ktorých sa spaľujú neobnoviteľné tekuté alebo tuhé palivá s účinným stanoveným výkonom od 20 kW až do 100 kW. Takáto kontrola sa môže uplatniť aj pri kotloch na iné palivá.

   Kotly s účinným stanoveným výkonom vyšším než 100 kW sa kontrolujú najmenej každé dva roky. Pre plynové kotly sa toto obdobie môže predĺžiť na štyri roky.

   Pre vykurovacie zariadenia s kotlami s účinným stanoveným výkonom vyšším než 20 kW, ktoré sú staršie než 15 rokov, členské štáty stanovia potrebné opatrenia na ustanovenie individuálnej, špeciálnej kontroly celého vykurovacieho zariadenia. Na základe tejto kontroly, ktorá obsahuje posúdenie účinnosti kotla a jeho veľkosti v porovnaní s vykurovacími požiadavkami budovy, odborníci poskytnú rady užívateľom o nahradení kotlov, iných úpravách vykurovacieho zariadenia a o alternatívnych riešeniach, alebo

b) prijmú opatrenia na zabezpečenie poskytnutia rád užívateľom o nahradení kotlov, iných úpravách vykurovacieho zariadenia a o alternatívnych riešeniach, ktoré môžu zahŕňať kontroly na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti kotla. Celkový dopad tohto prístupu by mal byť vo všeobecnosti rovnaký ako dopad vyplývajúci z ustanovení uvedených v písm. a). Členské štáty, ktoré si zvolia túto možnosť, predložia Komisii každé dva roky správu o rovnosti svojich prístupov.

Článok 9

Kontrola klimatizačných systémov

So zreteľom na znižovanie spotreby energie a obmedzenie emisií oxidu uhličitého členské štáty stanovia potrebné opatrenia na ustanovenie pravidelnej kontroly klimatizačných systémov účinného stanoveného výkonu viac než 12 kW.

▼B

Táto kontrola obsahuje posúdenie účinnosti a veľkosti klimatizácie v porovnaní s požiadavkami budovy na chladenie. Užívateľom sa poskytnú vhodné rady o možnom zlepšení alebo nahradení klimatizačného systému a o alternatívnych riešeniach.

Článok 10

Nezávislí odborníci

Členské štáty zabezpečia, aby certifikáciu budov, prípravu súvisiacich odporúčaní a kontrolu kotlov a klimatizačných systémov vykonali kvalifikovaní a/alebo akreditovaní nezávislí odborníci, ktorí vykonávajú túto činnosť ako samostatní podnikatelia alebo zamestnanci verejných alebo súkromných firiem.

Článok 11

Kontrola

Komisia, ktorej pomáha výbor zriadený podľa článku 14, zhodnotí túto smernicu na základe skúseností získaných počas jej uplatňovania a, ak je to potrebné, dá okrem iného návrhy s ohľadom na:

a) možné doplňujúce opatrenia odvolávajúce sa na obnovu budov s celkovou úžitkovou plochou menšou než 1 000 m^2;

b) všeobecné iniciatívy pre ďalšie opatrenia týkajúce sa energetickej účinnosti v budovách.

Článok 12

Informácie

Členské štáty môžu prijať potrebné opatrenia na informovanie užívateľov budov, týkajúce sa rôznych metód a praxe, ktoré slúžia na zlepšenie energetickej hospodárnosti. Na požiadanie členských štátov Komisia pomôže členským štátom pri usporiadaní informačných kampaní, ktoré sa môžu riešiť v programoch spoločenstva.

Článok 13

Úprava rámca

Body 1 a 2 prílohy sa hodnotia v pravidelných intervaloch, ktoré nie sú kratšie než dva roky.

▼M1

Prispôsobenia bodov 1 a 2 prílohy k tejto smernici technickému pokroku, zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice, sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 14 ods. 2.

Článok 14

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

▼B

Článok 15

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr 4. januára 2006. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty môžu, ak im chýbajú kvalifikovaní a/alebo akreditovaní odborníci, mať dodatočné obdobie troch rokov na úplné uplatnenie ustanovení článkov 7, 8 a 9. Ak využijú túto možnosť, členské štáty to oznámia Komisii, pričom poskytnú náležité zdôvodnenie spolu s časovým harmonogramom týkajúcim sa ďalšieho uplatňovania tejto smernice.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.*

Článok 17

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

▼B

PRÍLOHA

Všeobecný rámec pre výpočet energetickej hospodárnosti budov (článok 3)

1. Metodika výpočtu energetickej hospodárnosti budov obsahuje aspoň tieto aspekty:

   a) tepelné charakteristiky budovy (vonkajšie a vnútorné časti, atď.). Tieto charakteristiky môžu obsahovať aj vzduchotesnosť;

   b) vykurovacie zariadenia a zariadenie na zásobovanie teplou vodou vrátane ich izolačných charakteristík;

   c) klimatizačné zariadenie;

   d) vetranie;

   e) zabudované osvetľovacie zariadenie (hlavne nebytový sektor);

   f) poloha a orientácia budov, vrátane vonkajšej klímy;

   g) pasívne solárne systémy a solárna ochrana;

   h) prirodzené vetranie;

   i) vnútorné klimatické podmienky vrátane projektovaných podmienok vnútorného prostredia.

2. Kladný vplyv týchto aspektov by sa mal brať do úvahy vždy, ak je to dôležité pre tento výpočet:

   a) aktívne solárne systémy a ostatné vykurovacie a elektrické systémy založené na obnoviteľných zdrojoch energie;

   b) elektrina vyrábaná v teplárňach;

   c) diaľkové a blokové vykurovacie a chladiace systémy;

   d) denné svetlo.

3. Na účely tohto výpočtu by sa budovy mali primerane klasifikovať do kategórií, ako sú:

   a) rodinné domy rôznych typov;

   b) bytové domy;

   c) administratívne budovy;

   d) školské budovy;

   e) nemocnice;

   f) hotely a reštaurácie;

   g) športové zariadenia;

   h) budovy pre veľkoobchodné a maloobchodné služby;

   i) ostatné typy budov spotrebujúcich energiu.